ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΑΞΙΟΥΝ ΤΕΛΕΙΑΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΣΙΛΙΣΤΡΙΑΣ.-ΑΙΣΙΟΛΟΞΙΑ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἡ ὑποχωρητικότης τῆς Τουρκίας ἐπιβεβαιοῦται πανταχόθεν. Τοῦτο εἶναι μέν αἰσία ἔνδειξις, ἀλλὰ δὲν σημαίνει καὶ ὅτι εὐρισκόμεθα πλησίον τῆς εἰρήνης.

ΓΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΡΟΥΣ

Αἱ προτάσεις τῶν Τούρκων πρεσβευτῶν δὲν φαίνεται ν' ἀποτελοῦν τελείαν παραδοχὴν τῶν ὅρων τῶν Συμμάχων, εἶναι ὅμως συζητήσιμοι, καὶ ὡς τοιαῦται συνεστήθησαν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν συμμάχων Κρατῶν. Μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδὲ τούτων ἀπήντησαν ἐπισήμως. Ἐξωδίκως μάνον οἱ πρεσβευταὶ τῶν Συμμάχων προέβησαν εἰς δηλώσεις τινάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐμφαίνεται ὅτι ἀσμενον ἐκ τῶν μεγάλων ζητημάτων παρεμένει ἐκκρεμές. Μόνιμος ἀρά γε πρόκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῶν νήσων; Ἀλήθεια, περὶ αὐτοῦ οὐδεμία μνεία γίνεται εἰς τὰς Τουρικὰς προτάσεις.

Ἐν ἐκκρεμείσῃ ἐπέσης εὐρίσκονται καὶ ἄλλα ζητήματα, ἄς τὸ Ἀλβανικὸν καὶ τὸ Βουλγαρορωμαιικόν. Καὶ τὸ δὲ αὐτὸ ζήτημα εἶναι ἀκανθῶδὴς καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ποῦ θὰ καταλήξουν. Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας ὑφίσταται πάντοτε, καὶ ἡ Βουλγαρορωμαιικὴ Διαφορὰ δὲν φαίνεται ἐξομαλυνομένη.

Ἅστε ἡ ἐν γένει κατάστασις, κατὰ φαίνεται βελτιωθεῖσα, δὲν ἀπαλλάγη ἐν τούτοις τῶν φόβων καὶ τῶν ἀνησυχιῶν διὰ τὴν αὔριον.

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣ. 'ΧΡΟΝΟΥ

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» γράφει εἰς τὸ τελευταῖον αὐτοῦ φύλλον περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς διπλωματίας τὰ ἑξῆς:

«Ἡ διπλωματία διατρανοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν δραστηριότητα της τὸ μὲν δεύτερον μεσολαβήσας ἐπὶ τῆς Ρουμανοθωμανικῆς διαφορᾶς, ἴσως δὲν θὰ δραδύνῃ νὰ θέσῃ εἰς νέαν ἐποχὴν ἐν Ἑσπερίᾳ καὶ Βουκουρεστίῳ πρέσβεις τῶν ἓξ Δυνάμεων, τὸ δὲ δεύτερον προσπαθεῖ ὡν ἐν Ἀουδίνῳ Πρέσβεσιν, ὅπως συμβιβάσωσι τὰς Αὐστρορρωσσικὰς διαφορὰς εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἀλβανίας. Ἀλλὰ μάρμε τοῦδε οὐδεμία λύσις τῶν προβλημάτων τούτων διαφαίνεται καὶ εἰς τὰ οὐσιῶδη ζητήματα σταθερουσαι πάντοτε περὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, πρὸς ἀναζήτησιν διεξόδου, διαφυλαττούσης τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην. Ἡ Βουλγαρία θὰ ἀπαντήσῃ σήμερον ἢ αὔριον εἰς τὴν περὶ μεσολαβήσεως πρότυραν καὶ εἰς τὸ Ἀουδίνων τὸ ζήτημα τῆς Ἀλβανίας παρεμένες ἐκκρεμές.

Ἡ Ρωσσική καὶ ἡ Αὐστριακὴ ἀνταλλᾶς δεον ἀφορᾶ τὴν ἀμέλειαν τῶν Βαλκανίων, καθεστάσα τὴν πρὸς ἀλλήλας προσέγγισιν ἀρκετὰ δυσχερῆ. Δύναται τις νὰ προσθέσῃ ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπίσης ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν μέτρων τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ εἰς Δαλματίαν μετὰ προσοχῆς ὑπόπτου, αἱ ἐπὶ τῆς ὁποίας προχθεσιναὶ ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεις τοῦ Σὰν Τζουλιάνο δὲν ἀφῆκαν ἀμφιβολίας. Ἡ Αὐστρία ἤτις κατεῤῥθωσε νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς Κέρβους ἐκ τῆς Ἀβρατικῆς καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ὑπεροχήν τῶν Ἀλβανικοῦ Κράτους, στηρίζει πάντοτε ἐπὶ τῶν κινήσεων ἡσεῶν της τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡ Σκόδρα προσαρτηθῇ εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ κατασταθῇ οὕτω κέντρον τῆς καθολικῆς αὐτῆς πολιτικῆς.

Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ τοῦ καθεστῶτος εἶναι ἡ ἀπόρυνσις τῆς ἐξελίξεως. ἡν καὶ ἡμεῖς παρῄδομεν, ἡ ἀπόρυνσις τῆς ἀπὸ τῆς τουρικῆς δεσποτείας ἀπολυτώσεως τῶν ἐθνοτήτων. Εἶνε ἡ σέσις ὁλοκλήρου τοῦ τὸ νὰ πα-ἐεὶ ὁδοὺς ἀνέρου ἡμῶν μόλις ἐκπληρωθέντος σήμερον. Ἡ πολιτικὴ τοῦ καθεστῶτος εἶνε ἡ πολιτικὴ ἡ ἐπερέπουσα τὴν κατεδυνάστευσιν τῶν χριστιανῶν, ἡ παραδεχομένη τὴν γονυπέτησιν τῶν ἀσθενῶν, ἡ παρακολοῦσα τὴν ἐπέκτασιν. Εἶνε κατ' οὐδένα ἡ πολιτικὴ ἡ θεσπίζουσα τὸ ὅμμια τῆς ἀκενήσεως, κεθ' ἣν ὥρων οὐδὲν καθηλοῦται ἐν τῇ θέσει του. Εἶνε δυνατὸν ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς ἀκινησίας νὰ γένῃ ἡ πολιτικὴ, τὸ ἐπιθοῦς καὶ τὸ ὑστερον ἡμῶν

Ἀφοῦ καταδυναστευθεῖς ἐπὶ τριακόσια ἔτη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὅσας ὑπέσση καὶ ὑφέστασε ἔτι τὰς συνεπείας τῆς κυριαρχίας ἐκείνης, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐχῃ ὡς σαλεκαὶν τὴν ἀναχαίτισιν τῶν γειτόνων σου ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκληρώσωσι τὸ ὑστερον τῆς ἐσυτῶν ἀπελευθερώσεως, μόνον ὅπως διατηρηθῇ ἰσορροπία δυνάμεων ἐν τῷ Αἰγαίῳ;

Ρωμουνία μόλις ἀπελευθερωθεῖσα νὰ δίχηται τὴν διαστήρηγιν τῆς τουρικῆς αὐτοκρατορίας, τοῦ ἔχθροῦ τούτου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, τῆς διεφθαρμένης καὶ καταστραμμένης τούτης αὐτοκρατορίας, ἀέρους ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ ἤτις ἔχει μόνον χῶρος εἰς τὸ ἔλεος τῶν Δυνάμεων ἀέτινος ἐνδέχεται ἀν αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων;

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ

Τοῦτο δὲ εἶνε δυνατὸν ἢ ἀλλ' θεῖα εἶνε ἄλλη' ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὑπὸ τὴν ἄλλωστε ταύτην τοῦ δύγματος τοῦ καθεστῶτος κρύπτεται ἄλλη ἀλήθεια σκληροτέρα ἀλλὰ θετικωτέρα.

Καὶ τὸ φιλελεύθερον κόμμα καὶ τὰ ἄλλα κόμματα ὑπὸ τὴν ἐλαστικότητα τοῦ δόγματος τοῦ καθεστῶτος ἔκρυψαν τὴν πλήρη ἀλλεψὶν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὴν ἐλλειψὶν οἰκοδομῆσεως ἐνεργοῦ κατευθύνσεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀλλὰ τὴν ἐλλειψὶν οἰουδήποτε εἴδους καὶ ἐδεῶδους.

"Οπως ἀποτραφῇ ἡ σκέψις τῶν Ρωμουνῶν ἀπὸ τὸν ἐν' Ἀρδέλλ τοιούτων, ὅπως ἀπομακρυνθῶσιν αἱ καρδίαι ἡμῶν τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ ἡμετέρων ἀδελφῶν, ὅπως ὑποκρύψωμεν εἰς τὰς ἐξώσεις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἀφεωρέθη τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Ἐξήγειρεν ἀδελφοὺς, ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ, ΡΩΜΟΥΝΟΙ ΕΚ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ, ἐδημιουργήθη ἡ Μακεδονικὴ ἐκείνη ἀποπλάνησις, ἐνῷ ἡμεῖς οὐδὲν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν οὔτε νὰ κερδίσωμεν. Τὸ ζήτημα τοῦ ἐν πολιτικῇ μεῖς χῶρας πολιτικὴν συμπαθειῶν ὑπὲρ ὁμέλου **ΨΕΥΔΟΡΩΜΟΥΝΩΝ**, χωριζομένων ἀφ' ἡμῶν διὰ διαβάσεις στρωμάτων Σλαύων, καθ' ὃν χρόνον ἐν τοῖς συνόροις ἡμῶν στενάζουσιν οἱ ὑπὸ τῶν Μαγυάρων καταδυναστευόμενοι Ρωμουνοῦνοι, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ μετέρχεσθαι περιπετειῶδη πολιτικὴν, εἴτε πολιτικὴν βουλοθρησκείας, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ ἀληθές.»

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Καὶ ὁ διαπρεπὴς δουλευτὴς καὶ δημοσιολόγος, ἀφοῦ διὰ μακρῶν ὑμελεῖ περὶ τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἀπόγεται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ μεγεθύνεις τῶν γειτόνων ἔσσω μεγεθύνεις ἡμῶν. Ὁ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόλεμος, πόρρω τοῦ νὰ σμικρυνθῇ, ἐς μεγαθύνῃ ἡμᾶς. Καὶ ἡμεῖς ἐκπληρώσωμεν τὸ ἡμέτερον ἐδεῶδες, καὶ ἡμεῖς ἀπελευθερώσωμεν τοὺς ὁμοεθνεῖς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς δημιουργήσωμεν Ρωμουνὸν μεγάλην, ἐν ᾗ νὰ περιλαμβῇ ὁλόκληρος ἡ Ρωμουνικὴ φυλή. Ἡ μεγεθύνεις τῶν γειτόνων ἡμῶν ἔστω μεγεθύνεις ἡμῶν, ἡ παρακινεῖ ἀὐτῶν πατρωτισμὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νεκῶν θὰ γεννηθῇ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν συνείδησις. Εὐχηθῶμεν ἕνα ἀπὸ τοῦ Νέστορου μέχρι τοῦ Τέσσα ἀπαντεσ ἐμεροφυλέκνοι τοῦ αὐτοῦ πόθου, τῆς αὐτῆς θελήσεως, πρόξομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι τὸ γείτονες ἔπραξαν. Θέτω δὲ ἡ ἐσορρεστία θὰ ἀποκατασταθῇ. Ἐνῷ δὲ νῦν ἡ Ρωμουνία φαίνεται ἀμελοῦνθεῖσα, ἀπ' ἀνεστίας, ἡ πόλεμος οὗτος δὲ ἀποθῇ ἡ ἀναγέννησις ἡμῶν, ὅπως δὲ' αὐτῆς φθάσωμεν εἰς τὴν ἐπιλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεῶδους, ἤτοι τῆς ἑνώσεως πάντων τῶν τῶν Ρωμουνῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ρωμουνίας.»

Κατὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀνεστεβλήθη ἡ ἀπάντησις τοῦ «Ἀδεβέρου» [illegible] Δημοσιογράφου Ρ[illegible] τοῦ «Ἀρωμουνοῦ.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΑΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΨΕΥΔΟΡΩΜΑΝΟΥΣ

Εἰς «Ἀδεβέρουλ» τοῦ Βουκουρεστίου ἐδημοσιεύθη μακρὸν ἄρθρον περὶ τῆς Βαλκανικῆς κρίσεως τοῦ Ρουμάνου πολιτευτοῦ κ. Ρ. Ν. Μάνδρεα, τέως βουλευτοῦ καὶ ἤδη εὐρισκομένου ἐν Παρισίοις.

Ὁ κ. Μάνδρεας, ἀναφερόμενος εἰς δήλωσιν τοῦ κόμματος τῶν ἐθνικοφιλελεύθερων, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ αὐτῶν ὀργάνῳ «Ρωμουνικὴ Ἀνεξαρτησία», συνγκρούσαν δὲ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ τέως καθεστῶτος ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ ὑπὲρ ὑποφορτίσεως τῶν ἀρωμουνόνων τῆς Μακεδονίας, γράφει:

«Αἱ δηλώσεις αὗται δὲν δύναντεκ νὰ ἐκκινοποιήσωσιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὔτε δυνηθεῖσαν νὰ κωμῳθῶμεν ἐπ' αὐταῖς. Ἀφ' ὧν ἐρωτήσωμεν πάντες ἡμεῖς ἑαυτοὺς, ἐὰν πολιτικὴ συ ωξιομένη ἐν τῇ διατηρήσει τοῦ τοῦ καθεστῶτος δύνατοι νὰ ἦ πολιτικὴ κόμματος ἐκπροσωπούντος μέγα μέρος τῆς Ρωμουνίας. Δέον νὰ ἐρωτήσωμεν ἐὰν τὸ πρόγραμμα τοῦτο εἶνε δυνατὸν νὰ διερμηνεύσῃ τὴν πολιτικὴν λαοῦ διατελεσθύντος ἐν πλήρει ἀναχρονίσει, ἐὰν τοιοῦτοι εἴδους ἀρα καὶ δύνανται νὰ ἐνσαρκώσωσι τὸ ἰδεῶδες, ὅπερ ἡ ἡμετέρα χώρα ὀφείλει νὰ ἔχῃ, ὅπως δυνηθῇ νὰ ζήσῃ.

Ρ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

Δὲν πιστεύομεν. Διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ καθεστῶτος ἐν τῷ Αἰγαίῳ ἐννοεῖται ἡ πολιτικὴ τῆς διατηρήσεως τῆς τουρικῆς αὐτοκρατορίας, ἡ πολιτικὴ τῆς παρακωλύσεως τῶν βαλκανικῶν κρατῶν τοῦ νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ ἐθνικὸν καὶ τὸ τῆς ἐθνότητος ἰδεῶδες ἐπὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν καταδυναστευομένων ἀδελφῶν των. Ἡ πολιτικὴ τοῦ καθεστῶτος εἶνε ἡ ἀπόρυνσις τῆς ἐξελίξεως. ἡν καὶ ἡμεῖς παρῄδομεν, ἡ ἀπόρυνσις τῆς ἀπὸ τῆς τουρικῆς δεσποτείας ἀπολυτώσεως τῶν ἐθνοτήτων. Εἶνε ἡ σέσις ὁλοκλήρου τοῦ τὸ νὰ πα-ἐεὶ ὁδοὺς ἀνέρου ἡμῶν μόλις ἐκπληρωθέντος σήμερον. Ἡ πολιτικὴ τοῦ καθεστῶτος εἶνε ἡ πολιτικὴ ἡ ἐπερέπουσα τὴν κατεδυνάστευσιν τῶν χριστιανῶν, ἡ παραδεχομένη τὴν γονυπέτησιν τῶν ἀσθενῶν, ἡ παρακολοῦσα τὴν ἐπέκτασιν. Εἶνε κατ' οὐδένα ἡ πολιτικὴ ἡ θεσπίζουσα τὸ ὅμμια τῆς ἀκενήσεως, κεθ' ἣν ὥρων οὐδὲν καθηλοῦται ἐν τῇ θέσει του. Εἶνε δυνατὸν ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς ἀκινησίας νὰ γένῃ ἡ πολιτικὴ, τὸ ἐπιθοῦς καὶ τὸ ὑστερον ἡμῶν

Ἀφοῦ καταδυναστευθεῖς ἐπὶ τριακόσια ἔτη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὅσας ὑπέσση καὶ ὑφέστασε ἔτι τὰς συνεπείας τῆς κυριαρχίας ἐκείνης, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐχῃ ὡς σαλεκαὶν τὴν ἀναχαίτισιν τῶν γειτόνων σου ἀπὸ τοῦ νὰ ἀκληρώσωσι τὸ ὑστερον τῆς ἐσυτῶν ἀπελευθερώσεως, μόνον ὅπως διατηρηθῇ ἰσορροπία δυνάμεων ἐν τῷ Αἰγαίῳ;

Ρωμουνία μόλις ἀπελευθερωθεῖσα νὰ δίχηται τὴν διαστήρηγιν τῆς τουρικῆς αὐτοκρατορίας, τοῦ ἔχθροῦ τούτου τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, τῆς διεφθαρμένης καὶ καταστραμμένης τούτης αὐτοκρατορίας, ἀέρους ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ ἤτις ἔχει μόνον χῶρος εἰς τὸ ἔλεος τῶν Δυνάμεων ἀέτινος ἐνδέχεται ἀν αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμων;

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ

Τοῦτο δὲ εἶνε δυνατὸν ἢ ἀλ' θεῖα εἶνε ἄλλη' ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὑπὸ τὴν ἄλλωστε ταύτην τοῦ δύγματος τοῦ καθεστῶτος κρύπτεται ἄλλη ἀλήθεια σκληροτέρα ἀλλὰ θετικωτέρα.

Καὶ τὸ φιλελεύθερον κόμμα καὶ τὰ ἄλλα κόμματα ὑπὸ τὴν ἐλαστικότητα τοῦ δόγματος τοῦ καθεστῶτος ἔκρυψαν τὴν πλήρη ἀλλεψὶν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τὴν ἐλλειψὶν οἰκοδομῆσεως ἐνεργοῦ κατευθύνσεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, τὴν ἐλλειψὶν οἰουδήποτε εἴδους καὶ ἐδεῶδους.

"Οπως ἀποτραφῇ ἡ σκέψις τῶν Ρωμουνῶν ἀπὸ τὸν ἐν' Ἀρδέλλ τοιούτων, ὅπως ἀπομακρυνθῶσιν αἱ καρδίαι ἡμῶν τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ ἡμετέρων ἀδελφῶν, ὅπως ὑποκρύψωμεν εἰς τὰς ἐξώσεις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἀφεωρέθη τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Ἐξήγειρεν ἀδελφοὺς, ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ, ΡΩΜΟΥΝΟΙ ΕΚ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ, ἐδημιουργήθη ἡ Μακεδονικὴ ἐκείνη ἀποπλάνησις, ἐνῷ ἡμεῖς οὐδὲν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν οὔτε νὰ κερδίσωμεν. Τὸ ζήτημα τοῦ ἐν πολιτικῇ μεῖς χῶρας πολιτικὴν συμπαθειῶν ὑπὲρ ὁμέλου **ΨΕΥΔΟΡΩΜΟΥΝΩΝ**, χωριζομένων ἀφ' ἡμῶν διὰ διαβάσεις στρωμάτων Σλαύων, καθ' ὃν χρόνον ἐν τοῖς συνόροις ἡμῶν στενάζουσιν οἱ ὑπὸ τῶν Μαγυάρων καταδυναστευόμενοι Ρωμουνοῦνοι, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ μετέρχεσθαι περιπετειῶδη πολιτικὴν, εἴτε πολιτικὴν βουλοθρησκείας, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ ἀληθές.»

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Καὶ ὁ διαπρεπὴς δουλευτὴς καὶ δημοσιολόγος, ἀφοῦ διὰ μακρῶν ὑμελεῖ περὶ τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἀπόγεται τὰ ἑξῆς:

«Ἡ μεγεθύνεις τῶν γειτόνων ἔσσω μεγεθύνεις ἡμῶν. Ὁ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόλεμος, πόρρω τοῦ νὰ σμικρυνθῇ, ἐς μεγαθύνῃ ἡμᾶς. Καὶ ἡμεῖς ἐκπληρώσωμεν τὸ ἡμέτερον ἐδεῶδες, καὶ ἡμεῖς ἀπελευθερώσωμεν τοὺς ὁμοεθνεῖς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς δημιουργήσωμεν Ρωμουνὸν μεγάλην, ἐν ᾗ νὰ περιλαμβῇ ὁλόκληρος ἡ Ρωμουνικὴ φυλή. Ἡ μεγεθύνεις τῶν γειτόνων ἡμῶν ἔστω μεγεθύνεις ἡμῶν, ἡ παρακινεῖ ἀὐτῶν πατρωτισμὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νεκῶν θὰ γεννηθῇ ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν συνείδησις. Εὐχηθῶμεν ἕνα ἀπὸ τοῦ Νέστορου μέχρι τοῦ Τέσσα ἀπαντεσ ἐμεροφυλέκνοι τοῦ αὐτοῦ πόθου, τῆς αὐτῆς θελήσεως, πρόξομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι τὸ γείτονες ἔπραξαν. Θέτω δὲ ἡ ἐσορρεστία θὰ ἀποκατασταθῇ. Ἐνῷ δὲ νῦν ἡ Ρωμουνία φαίνεται ἀμελοῦνθεῖσα, ἀπ' ἀνεστίας, ἡ πόλεμος οὗτος δὲ ἀποθῇ ἡ ἀναγέννησις ἡμῶν, ὅπως δὲ' αὐτῆς φθάσωμεν εἰς τὴν ἐπιλήρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ ἰδεῶδους, ἤτοι τῆς ἑνώσεως πάντων τῶν τῶν Ρωμουνῶν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ρωμουνίας.»

Κατὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀνεστεβλήθη ἡ ἀπάντησις τοῦ «Ἀδεβέρου» [illegible] Δημοσιογράφου Ρ[illegible] τοῦ «Ἀρωμουνοῦ.

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Η ΙΤΑΛΙΑ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΑΝ ΤΖΟΥΛΙΑΝΟ

Ἡ «Τανίν» σχολιάζουσα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὸν τελευταῖον ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ ἀπαγγελθέντα λόγον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας μαρκησίου Σὰν Τζουλιάνο παρατηρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου οὐδεὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Μ. Δυνάμεων μετεγείρισθη γλῶσσαντόσον φιλικὴν ἀπέναντι τῆς Τουρκίας.

«Ναί μὲν, λέγει, ἐξεπιμήσαμεν τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐγενῆ γλῶσσαν τοῦ κ. Μπέιμαν Χόλβεγκ, ἀλλ' ὁ Σὰν Τζουλιάνο ὑπερηφάνησεν αὐτὸν διὰ μιᾶς μᾶλλον θελξιαφδίου συμπεριφορᾶς.

Ὁ Σὰν Τζουλιάνο ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἀρχῆς. «Τὰ Βαλκάνια τοῖς Βαλκανοῖς», ἤτις θὰ ἀντικαταστήσῃ τοῦ λοιποῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ καθεστῶτος. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἐκ πικρᾶς πείρας ἐδιδάχθησαν, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ καθεστῶτος οὔτε προσωρινόν τι κόῤῥῳ ἠδυνήθη ποτὲ νὰ ἔχῃ. Πρόσφατοι καὶ ζωντανοὶ μάρτυρες τοῦδε γεγονότος μας τοῦτου εἶνε ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία, ἡ Κρήτη καὶ ἡ Τρίπολις.

"Ἀρά γε ἡ ἀπάτη τῆς λέξεως καθεστῶς δὲν θὰ διαστρέψῃ καὶ τὴν ἀρχήν: «Τὰ Βαλκάνια τοῖς Βαλκανικοῖς.» Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰς διαδεδαιώσεις τοῦ Σὰν Τζουλιάνο, ὁ κανὼν οὗτος θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γεωγραφικῶν καὶ ἐθνολογικῶνὅρων.

Δικαιοτάτη ἀρχή! Ἀλλὰ αἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ, Σέρρας, Δράμᾳ, Γκιουμουλτζίνᾳ καὶ Ἀδριανουπόλει κατοικοῦσαι ἑκατονταδες χιλιάδες Τούρκων δὲν ἔχουν ἐθνότητα; Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ὅστις μᾶς διαδεδαιοῖ περὶ τῶν φιλελευθέρων αἰσθημάτων τῆς χώρας του καὶ περὶ τοῦ ἀπὸ μέρους αὐτῆς σεβασμοῦ τῶν δικαίων τῶν ἐθνῶν, θὰ κατοῤθώσῃ ἀρά γε νὰ δώσῃ ὑπόστασιν τινὰ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην; Θὰ δυνηθῇ ἀρα γε νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ μὲν τὴν Θεσσαλονίκην μίαν αὐτονομίαν, διὰ δὲ τὴν Δράμαν καὶ τὴν Γκιουμουλτζίναν μίαν μουσουλμανικὴν ὑπόστασιν; Ἐὰν ἡ Ἰταλία ἐπιθυμῇ νὰ ἀποκτήσῃ ἀληθῆς φίλους εἰς τὰ Βαλκάνια πρέπει νὰ παράσχῃ στοιχειώδεις ἐγγυήσεις διὰ τὰ δίκαια ἑκατοντάδων χιλιάδων λαοῦ.

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΣΙΑ

Δεύτερον γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς ὀθωμ. Ἀσίας. Ἡ Ἰταλία μᾶς προσφέρει τοῦτο ὡς ἓν νέον δόγμα ἐπικυρωθὲν ὑφ' ἅπων τῶν Μ. Δυνάμεων. Ἐπειδὴ καὶ ὁ Μπέιμαν Χόλβεγ εἶχε διισχυρῦσει προηγουμένως τὴν ἀρχὴν ταύτην, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς συμμαχίας εἶνε τελείως σύμφωνοι. Ἀλλ, ἀπατεῖται, ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ Μ. Δυνάμεις προδίδουν εἰς παρομοίας διαβεβαιώσεις, διότι ἡμεῖς ἐκ πικρᾶς πείρας κάλλιστα γνωρίζομεν ὅτι αἱ τοιαῦται ἀρχαὶ οὔτε κἂν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἔχουν ἀξίαν τινά. Ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς τὴν ἐλικρίνειαν τῶν περὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμ. Ἀσίας λόγων τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, ἀπολειστικῶς διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ τοιαύτη πολιτικὴ συμβιβάζεται πρὸς τὰ συμφέροντά της.

Μετὰ τὸ δράμα τῆς Τριπολίτιδος ἡ Ἰταλία ἀπώλεσεν οἰανδήποτε πρὸς ἡμᾶς ὁλικὴν συνάφειαν καὶ τοιουτοτρόπως ἔλεψαν τὰ μεθ' ἡμῶν σημεῖα τῶν ἀντιθέσεων. Καὶ ἡ Γαλλία δὲν συνορεύει πλέον πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ' ἔχομεν μετ' αὐτῆς τόσον πολλὰ σημεῖα ἐπαφῆς οἰκονομικῆς, πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς, ὥστε πανταχοῦ σχετιζομεθα πρὸς αὐτὴν ὡσανεὶ εἰμεθα ὅμοροι.

"Επειτα λέγεται ὅτι μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου τούτου ἡ Ἰταλία θὰ μᾶς παράσχῃ τεκμηριά τινα φιλίας διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶμεν μεγάλως ἐκ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου. Πράγματι ἡ πολιτικὴ, ἣν ἡκολούθησεν ἡ Ἰταλία διαρκοῦντος τοῦ πολέμου τούτου, ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν θὰ διαμφισβοῦσι αἱ περὶ τούτου ἐλπίδες μας. Ἡ στάσις τῆς Ἰταλίας ἐν τῷ ζητήματι τῶν νήσων ἀπετέλεσε ψυχολουσίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πολιτικὴ αὕτη τῆς Ἰταλίας ἦτο ἀπαραίτητος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς διατηρήσεως τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ Μεσογείῳ. Βεβαίως ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ὅσσις φυσικώτατα θ' αὐξηθῇ διὰ τῆς προσαρτήσεως τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, πολὺ ὀλίγον θὰ ἐπηρεσθῇ δύο μεγάλας ναυτικὰς Δυνάμεις, οἷα ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις τῆς Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας εἶνε κατώτεραι, ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἀνταγωνισθῇ πρὸς αὐτάς. Ἴδιος ἐὰν ἡ Ἑλλὰς παραμείνῃ εἰς τὴν Βαλκανικὴν ὁμοσπονδίαν, αὕτη δὲ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Τριπλῆν συνενόησιν, ἡ σπουδαιότης τῶν νήσων αὐξάνει ὑπερβαλλόντως.

Ἐν συνόψει ὁ λόγος οὗτος εἶνε φιλικώτατος πρὸς ἡμᾶς καὶ περιέχει πλείστας ὑποσχέσεις.

Ἐν τούτοις ἄς μὴ σπεύσωμεν νὰ ἐπιχρο τήσωμεν ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἡ Ἰταλία εἶνε ἡ εἰλικρινεστέρα φίλη μας. Ἄς ἴδωμεν πρῶτον τὰ πρακτικὰ τεκμήρια τῶν ὑπισχνούντες καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴ γνήτρον μας ἄς ἀναμένωμεν τὸ ἀποτέλεσμα.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η «ΤΣΑΣΒΙΡΙ ΕΦΚΙΑΡ»

Ἡ «Τσασβίρι Ἐφκιὰρ» σχολιάζουσα ἐπίσης τὸν λόγον τοῦ Σὰν Τζουλιάνο παρατηρεῖ ὅτι οὗτος, ὑπεραμυνόμενος τῆς ὀργῆς: «Τὰ Βαλκάνια τοῖς Βαλκανικοῖς», δὲν ἐνήργησε κατὰ τρόπον ἐμπρέπονα εἰς ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν